

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 26/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 48

Người học Phật luôn thận trọng tránh việc kết oan khi góp ý cho người. Để thể hội “*ý bên ngoài lời Phật dạy*”, người học Phật cần tu lễ kính tức là bên trong đoạn phiền não và bên ngoài “*Thân, Ngũ, Ý*” “*chân thành, thanh tịnh, từ bi*”. Nếu “*cách thấy*” tương ứng với giáo huấn của Phật thì trí tuệ khai mở tức là mọi việc làm, mọi sự thể hội đều từ nơi tâm nên nghiệp chướng tiêu trừ, trí thêm rộng lớn và thân tâm tự tại.

Hòa Thượng nhắc: “***Bình thường khi chúng ta nói lỗi lầm của người khác, tuyệt đối không nên có người thứ hai ở bên cạnh.***” Hằng ngày chúng ta có lỗi, có tập khí phiền não đều được Hòa Thượng chỉ ra hết nhưng không nêu đích danh ai. Do đó, ai nghe cảm thấy lỗi của mình ở đâu thì tự sửa. Còn nếu nói riêng với từng người đến lần thứ tư là đã có thể kết oan gia rồi.

Hòa Thượng phân tích thêm: “***Lão sư mà khuyên bảo học sinh còn phải đóng cửa để giáo huấn. Học sinh sau khi nghe rồi thì mới được lợi ích, trong lòng thấy rất cảm kích. Ở thế gian, nếu công khai nói lỗi thì những người thiện căn sâu dày sẽ khởi tâm cảm kích còn những người thiện căn cạn kiệt sẽ ôm lòng oán hận, tìm cơ hội báo thù, tương lai kết thành oan oan tương báo, sẽ rất khổ.***

“Cho nên trong cuộc sống hằng ngày, chính mình phải hết sức cẩn thận với hành động cử chỉ việc làm của mình, không khéo sẽ kết oan gia. Mà kết oan gia rồi thì oan oan tương báo. Nhà Phật có câu oan gia nên giải không nên kết”.

Chúng ta may mắn không phải mời ai đó đến rồi nhỏ nhẹ khuyên nhủ, không để người khác biết. Cho dù là làm như vậy nhưng chúng ta khuyên họ đến lần thứ ba, thứ tư vẫn rất khó. Hiện tại, chúng ta mở zoom để nghe Hòa Thượng dạy bảo. Ai lên lớp học, nghe Hòa Thượng dạy, thì dần dần ngộ ra, nhận thấy sai phạm và tự mình thay đổi, tự làm mới. Phật Bồ Tát có đến mà chúng ta không nhận ra mình sai chỗ nào, không tự nỗ lực sửa đổi thì chính mình không chân thật lợi ích.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta nghe qua giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền nhất định phải hiểu được ý của Phật, của Thánh Hiền ở bên ngoài lời. Trong Phổ Hiền Hạnh Nguyện Phẩm dạy phải dùng Thân, Ngũ, Ý thanh tịnh để tu lễ kính thì mới hiểu được lời của Phật, của Thánh Hiền dạy chúng ta.***”

Muốn thể hội được “ý tại ngôn ngoại” tức “ý ở bên ngoài lời nói” thì “*Thân Khẩu Ý*” phải thanh tịnh. “*Thân*” vẫn “*sát đạo dâm*”, “*Ý*” thì “*tham sân si*”, “*Khẩu*” vẫn “*nói dối, nói lừa dối chiều, nói lời thêu dệt và nói lời hung ác*” thì không bao giờ hiểu được ý ở ngoài lời. Nếu dùng vọng tâm, tư lợi thì sẽ hiểu sai ý của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền.

Ví dụ khi Phật dạy “*bố thí*” thì nhiều người hiểu sai nên thực hành sai. Họ ra sức khuyên người “*bố thí*” nhưng bản thân họ không làm. Họ cũng không hiểu rằng tầm cao của “*bố thí*” chính là không những “*bố thí*” tiền bạc (vật ngoài thân) mà còn “*bố thí*” phiền não tập khí hay sự chấp trước vướng bận trong nội tâm của mình. Nếu mình ham ăn, ham ngủ hay hư danh ảo vọng thì phải “*bố thí*” cái ham ăn, ham ngủ hư danh ảo vọng đó đi. Vì không hiểu ý nghĩa này nên có người “*bố thí*” với những con số “*khủng*” hoặc làm rất nhiều việc lớn lao nhưng bức bách, phiền não khổ đau vẫn vây khốn lấy họ.

Hòa Thượng nói: “*Nếu tâm không thanh tịnh thì cho dù hình thức như thế nào cũng không phải là lễ kính. Nếu tâm địa thanh tịnh mới là chân thật lễ kính. Phật pháp trọng thực chất tức là ngay trong cuộc sống thường ngày đối nhân xử thế tiếp vật, khởi tâm động niệm của mình phải chân thành thanh tịnh từ bi.*” Dùng tâm “*chân thành, thanh tịnh, từ bi*” thì tất cả mọi việc làm của chúng ta sẽ tương ứng với Phật, Bồ Tát. Đương nhiên cũng sẽ tương ứng với Thánh Hiền thế gian.

Hòa Thượng tiếp lời: “*Trong nhà Phật dạy chúng ta sám hối. Đạo lý của việc sám hối cũng là như vậy. Khi chúng ta sám hối thì chúng ta phải biết nghiệp chướng của chúng ta là từ vô thủy kiếp đến nay, phải nhận ra được nó*”. Nghiệp chướng của chúng ta là từ vô thủy kiếp chứ không phải mới đây. Có người nói khi chưa tu, chưa tụng Kinh niệm Phật, học pháp thì không thấy vọng tưởng nhưng khi bắt đầu tu rồi thì vọng tưởng nhiều quá, mọi cảnh cũ đều hiện ra.

Thật ra không phải bây giờ vọng tưởng mới xuất hiện mà trước đây không có gì cản lại nên vọng tưởng hiện thoải mái nhưng mình không để ý, còn hiện tại, khi chúng ta niệm Phật, tụng Kinh, học Pháp, tập trung lắng đọng nên phát hiện ra vọng tưởng.

Hòa Thượng chỉ dạy: “*Chính mình phải nhận ra được nghiệp chướng từ Tham Sân Si mà Tham Sân Si là vô lượng kiếp đến nay được biểu hiện ra bên ngoài chính là tạo nghiệp từ Thân Khẩu Ý.*”. Nghiệp “*sát, đạo, dâm*” là từ nơi “*Thân*”. Nơi “*Ý*” thì “*tham sân si*”. Nơi “*Khẩu*” thì “*nói dối, nói lừa dối chiều, nói lời thêu dệt, nói lời hung ác*”. Cái dẫn nghiệp này từ vô thủy kiếp nên không thể một sớm một chiều mà cạo rửa được.

Hòa Thượng dạy rằng: “*Nếu chúng ta có thể bên trong thì đoạn phiền não và bên ngoài thì thanh tịnh ba nghiệp Thân Khẩu Ý thì chúng ta mới chân thật sám*

hối.” Nhiều năm nay, chúng tôi lấy mình để chia sẻ với mọi người. Nếu chỉ ở nhà niệm Phật tụng Kinh thì chúng tôi không làm được vì chỉ niệm trong loạn tưởng vọng động.

“*Thân*” một khi quá khỏe sẽ kéo theo nhiều việc xảy ra. Vì thế, chúng tôi làm nhiều việc để “*Thân*” không có thời gian rảnh thì “*Thân Khẩu Ý*” sẽ khó mà đẩy khởi những tập nghiệp từ vô lượng kiếp. Trong quá trình làm việc như thế, lúc nào nhớ đến là chúng tôi luôn niệm Phật.

Hòa Thượng khẳng định: **“*Chúng ta có thể quán sát được một cách tường tận hiệu quả của việc tu hành. Nếu như cách thấy, cách biết của mình dần dần tương ứng được với giáo huấn của Phật, Bồ Tát Thánh Hiền thì trí tuệ của mình sẽ khai mở. Sau khi trí tuệ khai mở rồi, chúng ta tiếp nhận lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền sẽ hoàn toàn khác với trước đây chúng ta đã tiếp nhận, sẽ là linh hoạt.*”**

Trước đây, chúng ta làm lợi ích chúng sanh hay công phu tu hành luôn cảm thấy mệt mỏi. Sau khi trí tuệ khai mở rồi, chúng ta làm bất cứ việc gì lợi ích chúng sanh hay tu hành thì không còn mệt nữa. Hôm qua khai giảng lớp Kỹ Năng sống tại Tổ Đình Phước Hậu – Trà Ôn – Vĩnh Long, chúng tôi hỏi thăm một chú ở nhà bếp thì chú nói chú không mệt. Mệt là chỉ thân mệt còn tâm đã rời xa hơn thua, được mất, lời lỗ nên không có mệt. Người khởi tâm rằng làm việc này mình bị lỗ nhiều, mình sẽ mất sức nhiều chẳng lợi gì thì sẽ mệt đến không thở được.

Cho nên Hòa Thượng nói: **“*Người chưa có trí tuệ thì những gì chúng ta làm chỉ là biểu hiện bên ngoài (làm ở mức dễ coi). Còn nếu đã thể hội sâu sắc nơi tâm và làm bằng tâm thì lúc đó việc làm của mình mới có kết quả.*”**

“*Khi chúng ta chân thật thể hội bằng tâm, làm bằng tâm thì hiệu quả của sự tu hành chính là tiêu trừ được nghiệp chướng, đồng nghĩa là trí tuệ thêm lớn. Nếu nghiệp tiêu, trí lớn thì ngày ngày thân tâm sẽ tự tại.*”

Nếu hằng ngày, thân tâm chúng ta vẫn bức bách là do nghiệp chướng hiện tiền. Phàm phu chúng ta nếu dùng “*Thân Khẩu Ý*” y theo “*cách thấy, cách biết, cách làm*” của mình thì quả thật chúng ta đến thế gian để thọ báo rồi tạo nghiệp, tạo nghiệp rồi thọ báo. Vì vậy, trí tuệ làm sao có thể khai mở!

Theo sự chỉ dạy của Hòa Thượng, nếu chúng ta tiếp nhận, thể hội được lời dạy của Phật, của Thánh Hiền bằng tâm “*chân thành thanh tịnh từ bi*” thì khi chúng ta làm bất cứ việc gì cũng là làm bằng tâm, có như vậy mới là cách làm triệt để.

Từ lâu chúng tôi nói với mọi người đừng nghĩ rằng mình có tài năng mà mọi sự thành công là do chúng ta tuân thủ đúng giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Nếu như nói đó là tài năng của mình thì sự tốt đẹp đó hay thành công đó chỉ trên hình thức, sẽ mau chóng tan rã. Kết quả cuối cùng là vẫn có sự thành công nhưng bên cạnh đó chúng ta sẽ mang một đống phiền não.

Chúng ta muốn biết hiệu quả tu hành rất dễ. Khi “*cách thấy, cách biết, cách làm*” của mình dần dần tương đồng, giống như Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì đó là kết quả của việc tu sửa mình. Còn nếu tu nhiều năm mà không thấy giống thì biết mình đã sai rồi. Nếu đã tương đồng thì dần dần trí tuệ khai mở, tiếp đến thì phiền não sẽ vơi.

Nhà Phật có câu: “*Trí tuệ lớn thì phiền não nhẹ mà phiền não lớn thì trí tuệ lu mờ*”. Khi chúng ta đã có trí tuệ thì làm việc gì cũng lợi ích chúng sanh mà chúng sanh được an vui thì niềm hoan hỷ sẽ lưu xuất ra từ nội tâm chúng ta. Đây mới là niềm vui chân thật. Nếu vui từ “*Tài Sắc Danh Thù*” hay do thỏa mãn “*Danh vọng Lợi dưỡng, Năm dục Sáu trần*” sẽ không bền vì khi “*Tài Sắc Danh Thù*” “*Danh vọng Lợi dưỡng, Năm dục Sáu trần*” không còn thì phiền não sẽ khởi lên. Muốn có niềm vui chân thật thì trí tuệ phải khai mở. Trí mở sẽ soi rọi từng khởi tâm động niệm của mình nên hành động tạo tác chắc chắn sẽ không có sai lầm, sẽ không tạo nghiệp. Không tạo nghiệp thì chướng ngại dần sẽ ít đi.

Qua những lời dạy của Hòa Thượng mỗi ngày, chúng ta nhận ra được tập khí của chính mình. Tất cả đều là “*tri kiến*” phiền não của chính mình. “*Tri*” là biết, “*kiến*” là thấy, đều là “*tri kiến*” sai lầm nên dẫn đến nhiều sai phạm. Hòa Thượng nói nếu chúng ta tùy thuận theo giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền thì không có sai lầm.

Hôm qua, chúng ta đã khai giảng Lớp Kỹ năng sống ở Trà Ôn-Vĩnh Long với sự có mặt của 103 em học sinh từ cấp một đến cấp ba. Người ngay tại địa phương chỉ dự đoán nhiều nhất là 60 em. Đây là một sự thành công không ai nghĩ tới. Tuy nhiên trước đó, chúng tôi đã dự đoán sẽ rất đông nên cho in khoảng 200 chiếc áo cờ đỏ sao vàng để phát cho các em.

Phụ huynh ngạc nhiên nói rằng chưa bao giờ thấy làng xóm yên lặng như vậy. Thường ngày có em lái xe lạng lách, “*Tam bành lục tặc*”, thế mà lên chùa rất ngoan ngoãn. Ở nhà Cha Mẹ dục thì không chịu ăn nhưng đến lớp ăn nhanh và hết sạch. Lúc ngủ trưa thì im phăng phắc trong khi trưa đến ở nhà là các em nghịch điện thoại. Không đưa em điện thoại thì không chịu được.

Đội ngũ giáo viên của chúng ta cứ một Thầy hoặc Cô quản năm em học sinh. Liên tục nhắc nhở các em từ tư thế ngồi, giữ trật tự v.v. Các em ngồi ba tiếng đồng hồ ngoan ngoãn. Đó là nhờ các Thầy Cô đem tâm chân thành, hoàn toàn quên đi chính mình, hy sinh phụng hiến, chân thật làm theo lời dạy của Phật Bồ Tát Thánh Hiền nên cảm đến các em nghe lời.

Thầy trụ trì cứ nói với chúng tôi: “*Tốt quá rồi! Tốt quá rồi!*”. Con em trong làng giờ đây sẽ có chuẩn mực. Dự kiến một tháng nơi đây sẽ tổ chức bốn buổi học. Chúng tôi tin là Phật Bồ Tát sẽ cử người đến. Chúng tôi đi vòng ngoài khuyến khích các phụ huynh đăng ký trợ duyên lớp học. Khi kết thúc lớp học, Thầy trụ trì đến chấp tay và nói

lời tri ân khiến chúng tôi hoảng kinh chấp tay bạch rằng: “*Đây là trách nhiệm của chúng con. Chúng con phải làm như vậy!*”. Sau đó, Ngài tiễn chúng tôi ra tận cổng chùa.

Chẳng phải chúng ta có tài, mà do chúng ta y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền mà làm nên chắc chắn không có việc gì là không thành công. Nếu mình đem tư dục, đem tâm “*tự tư tự lợi*”, hư danh ảo vọng, “*cách thấy, cách biết, cách làm*” của mình vào thì thất bại nặng nề. Chúng ta đem tình yêu chân thật đến với các con thì các con sẽ nhận ra và nghe lời. Hòa Thượng nói phải đem tâm “*chân thành, thanh tịnh, từ bi*” để đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác thì nhất định sẽ thành công, không có chướng ngại. Chướng ngại chỉ vì đem “*cái thấy*” của mình chen lẫn vào.

Khi chúng ta thật làm mới có thể chiêm nghiệm được lời Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Buổi khai giảng của chúng ta hôm qua, Phụ huynh cũng thử xem chúng ta có phương pháp gì để khiến mấy đứa trẻ yên lặng vì họ biết rằng nếu không có điện thoại trong tay, nhiều em sẽ bạo động. Trong một tiếng đồng hồ đầu tiên, bầu không khí đã trật tự, im phăng phắc, rất nghiêm túc.

Đúng như người xưa nói: “*Nhân chi sơ tánh bản thiện*” – con người vốn dĩ thuần tịnh thuần thiện. Tự tánh vốn dĩ thanh tịnh ở sẵn bên trong. Thói hư là tiêm nhiễm từ bên ngoài. Nhiều em trước kia chạy xe vào chùa còn nẹt ống bô gây tiếng ồn hay có em là con một số vị xã hội đen không ai dám động đến nhưng hôm qua vào lớp rất ngoan.

Khi chúng ta thật làm thì mới cảm nhận lời Phật dạy rằng con người có thể dạy được tốt. Chính mình còn có thể trở thành Phật nhưng chúng ta đã không chịu nỗ lực trở thành Phật mà chỉ nỗ lực làm theo tập khí phiền não của mình. Cho nên muốn không tạo nghiệp nữa thì trí tuệ của mình phải khai mở. Muốn trí tuệ khai mở thì y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát mà làm. Không đem “*cách thấy, cách biết, cách làm*” của mình xen vào đó vì vốn dĩ “*cách thấy, cách biết, cách làm*” đó đều là tư dục, tư lợi nên hoàn toàn tạo nghiệp./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!